

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

5. Faciens misericordiam &c. Bulla quæ tangit crimina Templariorum
confessa, jubetque inquiri super articulis transmissis: anno 1307.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANN O
1307.

salvæ custodiæ assignari pro terra sancta, si dictus ordo damnetur, alioquin, pro ipso ordine fideliter conservanda. Deinde præfatus Magister dicti Ordinis spontante confessus est palam, præsentibus majoribus Personis Ecclesiasticis Parisiis, Magistris in Theologia & aliis, corruptionem erroris abnegationis Christi in Fratrum professionibus contra primam institutionem ordinis præfati, instigante Sathana introductam. Quamplurimi etiam Fratres dicti Ordinis, ex diversis partibus dicti Regni Francorum dicta scelera sunt confessi, veram & non simulatam agentes penitentiam de commissis, prout hæc dictus Rex nobis per suas litteras intimavit, & ad nos etiam postmodum pervenerunt, fama publica deferente. Nos quoque Fratrem unum militem dicti ordinis, magnæ generositatis & auctoritatis virum, super pravitate jam dicta personaliter examinavimus, qui dictum facinus abnegationis Jesu Christi, in ingressu dicti ordinis à se commissum, spontè confessus fuit plenariè coram Nobis. Et adjecit se vidisse, quod quidam nobilis in præsentia ducentorum Fratrum, vel plurium dicti Ordinis, inter quos erant centum milites, vel circa, ultra mare, viz. in Regno Cypri, per præfatum magistrum dicti ordinis in capitulo suo in fratrem Templi receptus fuit. Et ibi, in dictorum magistris & fratrum præsentia, idem nobilis, ad mandatum ipsius magistris, dictum facinus in sua receptione commisit. Ex quibus, si in agro plantationis dicti ordinis, qui ager putabatur esse virtutum, & grandis sublimitatis speculo prælucebat, diabolica, quod abli: sine femina turbata, gravi nostra viscera commotione turbantur. Sed, si præmissa veritate non nitantur, ea comperta, cessabit turbatio, & secundum Deum jucunditas orietur; unde ad investigandum veritatem hujusmodi sine mora proponimus intendere, & quantum Deus dederit, efficaciter vigilare. Ea propter, quia sicut insinuatione multorum accepimus, super prædictis criminibus contra Templarios ipsos fama, seu verius infamia quasi continuo suscipit incrementum, & ob hoc urget nos conscientia, ut in his officii nostri debitum exequamur. Magnitudinem regiam requirimus rogamus & hortamur attentè quatinus quam citius, post receptionem præsentium, commode poteris, prædictis omnibus intenta meditatione pensatis, sic prudenter, sic caute, sic secretè, de sapientum secretariorum tuorum consilio, studeas ordinare, quod omnes, & singulos Templarios Regni tui, & alios, qui reperientur in eo, & eorum bona mobilia & immobilia per bonas personas, omni, maxime quo ad bona ipsa, suspitione carentes, meliori modo, quo fieri poterit, capi facias uno die: Personas eorum faciens, donec tuæ magnificentiæ scribamus aliud, nostro & sedis Apostolicæ nomine, in locis tutis sub fida custodia detineri. Bona verò ipsorum mobilia & immobilia aliquibus bonis personis, de quibus non sit verisimile quod in his, vel in similibus velint fraudem aliquam adhibere, facias commendari nostro nomine fideliter conservanda, quousque per nos aliud fuerit ordinatum. Quæ quidem personæ de dictis bonis omnibus & singulis teneantur in præsentia fratrum quorumlibet domorum dicti ordinis, & aliarum plurium bonarum Personarum, & maxime dictis domibus vicinarum, inventaria facere, & cum tempus fuerit, plenam de ipsis reddere rationem. Quarum personarum depositarium propter honorem

tuum, ut melius negotium sine bonorum dirptionis & dissipationis suspitione procedat, nullæ sint de tuis officialibus servientibus quibuscumque. Provisurus quod Terræ, ac Vineæ Templariorum ipsorum, eorum expensis, more solito excolantur, ut bona ipsa dictis Templariis, si reperiantur innocentes, alioquin pro terra sancta integrè conserventur. Taliter te super his habiturus quod exinde, præter humanæ laudis præconium apud Deum, cujus in hac parte negotium agitur, gratiæ tibi proveniat incrementum: & nihilominus ex hoc nostram, & Apostolicæ sedis gratiam plenius merearis. Quicquid autem super præmissis fieri jusseris, & quicquid fuerit executioni mandatum nobis, quod celerius fieri possit, tuis literis intimare procuret.

Datum Pictavii, 10. Calendas Dec. Pontificatus nostri anno tertio.

Bulla quæ tangit crimina Templariorum confessa, jubetque inquiri super articulis transmissis: anno 1307.

C L E M E N S E P I S C O P U S,

Servus Servorum Dei, Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Narbonensi, ac Bajocensi, Mimatensi & Lemovicensi Episcopis & dilectis Filiis Magistris Mattheo de Neapoli Majoris Caleti Rhotomagensi, Notario nostro, Joanni de Mantua Tridentinensi, Joanni de Montelauro Magalonensi Archidiaconis, ac Guilelmo Agarin præposito Aquensi &c. salutem & Apostolicam benedictionem.

Faciens misericordiam cum servo suo Dei Filius Dominus Jesus Christus, ad hoc nos voluit in specula eminenti Apostolatus assumi ut gerentes licet immeriti vices ejus in Terris in cunctis nostris actibus & processibus ipsius vestigia, quantum poterit humana fragilitas, imitemur.

Sanè dudum circa promotionis nostræ ad apicem summi Apostolatus initium, etiam antequam Lugdunum, ubi recepimus nostræ coronationis insignia, veniremus; & post etiam tam ibi quam alibi secretè quorundam nobis insinuatio intimavit, quod Magister, Præceptores, & alii fratres ordinis militiæ Templi Hierosolomitani & etiam ipse ordo, qui ad defensionem patrimonii ejusdem Domini nostri Jesu Christi fuerant in transmarinis partibus deputati, contra ipsum dominum in scelus Apostasiæ nefandum, detestabile idololatriæ, vitium execrabile Sodomorum, & hæreses varias erant lapsi: quia verò non erant verisimilia, nec credibile videbatur, quod viri tam religiosi, qui præcipue pro Christi nomine suum sæpe sanguinem effunderent ac personas suas mortis periculis frequenter exponere credebantur, quique multa & magna tam in divinis officiis, quam in jejuniis & aliis observantiis devotionis signa frequentius prætendebant, suæ sic esse salutis immemores, quod talia perpetrarent, hujusmodi insinuationi ac delationi ipsorum ejusdem domini exemplis & canonicæ scripturæ doctrinis edocti autem nolimus inclinare.

Deinde verò carissimus in Christo filius noster Philippus Rex Francorum illustris, cum

fuerant

ANN O
1307.

V.

Ex Cod. Diplom. Leibnizii Mant. Pars 2. p. 78.

ANNO
1307.

fuerant eadem facinora nuntiata, non typo avaritiæ, cum de bonis Templariorum nihil sibi vindicare vel appropriare intendat, imò ea nobis & Ecclesiæ per deputandos à nobis administranda, gubernanda, conservanda, & custodienda liberaliter ac devotè in regno suo dimisit manum suam totaliter inde amovendo, sed fidei orthodoxæ fervore, suorum progenitorum vestigia clara sequens, accensus de præmissis quantum licere potuit se informans ad instruendum & informandum nos super his multa, & magnas nobis informationes per suos nuntios & literas destinavit. Infamia verò contra Templarios ipsos increbrescente validius super sceleribus ante dictis, & quia etiam quidam miles ejusdem Ordinis magnæ nobilitatis nec levis opinionis in dicto ordine habebatur, coram nobis secreto juratus deposuit quod in receptione Fratrum præfati ordinis hæc consuetudo vel verius corruptela servatur, quod ad recipientes vel ab eo deputati suggestionem qui recipitur, Jesum Christum negat & super crucem sibi ostensam spuit in vituperium Crucifixi, & quædam alia recipiens & receptus, quæ licita non sunt, nehumanæ conveniunt honestati, prout ipse tunc confessus extitit coram nobis, vitare nequivimus urgente nos ad id officii nostri debito, quin tot & tantis clamoribus accommodaremus auditum.

Sed cum demum fama publica deferente & clamorosa insinuatione dicti Regis, nec non & Ducum, Comitum & Baronum, & aliorum nobilium, clerique & populi dicti Regni Francorum, ad nostram propter hæc tam per se, quam per Procuratores & Syndicos præsentiam venientium, quod dolentes referimus, ad nostram audientiam pervenisset, quod Magister, Præceptores, & alii Fratres dicti ordinis & ipse ordo præfatis & pluribus aliis erant criminibus irretiti & præmissa per multas confessiones, attestations, & depositiones præfati Magistri & plurium præceptorum & fratrum Ordinis prælibati, coram multis prælatis & hæreticæ pravitate inquisitore in Regno Francia factas, habitas & receptas & in publicam scripturam redactas, nobisque & fratribus nostris ostensas probata quodammodo viderentur, ac nominis fama & clamores prædicti in tantum invaluisse ac etiam ascendissent tam contra ipsum ordinem, quam contra singulas personas ejusdem, non sine gravi scandalo præteriri non poterat, nec absque imminente periculo tolerari: Nos illius, cujus vices licet immeriti in terris gerimus, vestigiis inherentes ad inquirendum de prædictis ratione prævia duximus procedendum, multosque de præsentibus presbyteris & militibus & aliis Fratribus dicti Ordinis reputationis non modicæ, in nostra præsentia constitutos, præstito ab eis juramento, quod super præmissis meram ac plenam nobis dicerent veritatem super præmissis interrogavimus & examinavimus usque ad numerum septuaginta duorum, multis ex fratribus nostris nobis assistentibus, diligenter eos eorumque confessiones per publicas manus in autenticam scripturam redactas, illico in nostra & dictorum fratrum nostrorum præsentia, ac deinde interposito aliquorum dierum spatio in consistorio publico legi fecimus coram ipsis & eas in suo vulgari cuilibet eorum exponi, qui perseverantes in illis eas expressè & spontè prout recitæ fuerunt, approbarunt. Postquam cum Magistro & præcipuis Præceptoribus præfati Ordinis intendentes super præmissis inquirentes per nos ipsos, ipsum Magistrum & fratres terræ ultramarinæ,

Normanniæ, Aquitaniæ, Pictaviæ præceptores majores nobis Pictavia existentibus mandavimus præsentari.

Sed quoniam quidam ex ipsis sic infirmabantur tunc temporis quod impetrare (s. i. i. nerare) non poterant, nec ad nostram præsentiam quoquomodo adduci, nos cum eis scire volentes de præmissis omnibus veritatem, & an vera essent quæ continebantur in eorum confessionibus & depositionibus, quas coram inquisitore hæreticæ pravitate in Regno Francia, quibusdam præsentibus notariis publicis & multis aliis viris bonis fecisse dicebantur, nobis & fratribus nostris, per Inquisitorem sub maribus publicis exhibitis & ostensis dilectis filiis nostris Bernardo tit. S. S. Nerei & Achillei & Stephano tit. S. Cyriaci in Thermis Presbyteris & Landulpho S. Angeli Diacono Cardinalibus, de quorum prudentia, & fidelitate indubitam fiduciam obtinemus, commisimus & mandavimus, ut ipsi cum præfato Magistro & Præceptoribus inquirerent tam contra ipsos & alios singulares dicti Ordinis generaliter quam contra ipsum Ordinem super præmissis cum diligentia veritatem, & quicquid super præmissis his invenerint, nobis referre atque confessiones & depositiones per manum publicam in scriptis redactas nostro Apostolatu deferre ac præsentare curarent, eisdem magistro ac præceptoribus absolutionis beneficium à sententia excommunicationis, quam pro præmissis, si vera erant, incurrerent, si absolutionem humiliter & devotè peterent, ut debebant, juxta formam Ecclesiæ impensuri. Qui Cardinales ad ipsos Magistrum & præceptores personaliter accedentes eis sui adventus causam exposuerunt. Et quoniam tam personæ, quam res ipsorum & aliorum Templariorum in Regno Francia consistentium in manibus nostris erant, quod liberè absque metu cujusquam plenè, ac pure super præmissis omnibus ipsis Cardinalibus dicerent veritatem, eis auctoritate Apostolica injunxerunt. Qui magister, & præceptores Francia ultramarinæ, Normanniæ, Aquitaniæ atque Pictaviæ coram ipsis tribus Cardinalibus, & præsentibus quatuor tabellionibus publicis, & multis aliis bonis viris ad Sancta Dei Evangelia ab eis corporaliter tacta præstito juramento, quod super præmissis omnibus meram & plenam dicerent veritatem coram ipsis singulariter, liberè ac spontè, absque coactione qualibet & terrore depositi sunt & confessi fuerunt inter cætera, Christi abnegationem, & spuitionem super crucem, cum in ordine Templi recepti fuerunt; & quidam ex eis quædam alia horribilia & in honesta confessi, quæ ut eorum ad præsens parcamus verecundiæ subticemus. Dixerunt præterea & confessi fuerunt esse vera, quæ in eorum confessionibus & depositionibus continentur, quas dudum fecerunt coram Inquisitore hæreticæ pravitate, quæ confessiones & depositiones dictorum Magistri & Præceptorum in scripturam publicam per quatuor Tabelliones publicos redactæ, in ipsorum Magistri & Præceptorum & quorundam aliorum bonorum virorum præsentia, ac deinde interposito aliquorum dierum spatio coram ipsis eisdem lectæ fuerunt, de mandato & in præsentia Cardinalium prædictorum, in suo vulgari expositæ cuilibet eorumdem, qui perseverantes in illis eas expressè ac spontè prout recitæ fuerunt, & probarunt, & post confessiones & depositiones hujusmodi, ab ipsis Cardinalibus ab excommunicatione, quam

ANNO
1307.

ANNO
1307.

pro præmissis incurrerant absolutionem flexis genibus manibusque complois, humiliter, ac devote, & cum lacrymarum effusione non modica petierunt. Ipsi vero Cardinales, quia Ecclesia non claudit gremium redeunti ab eisdem Magistro, & Præceptoribus hæresis abjurata, expressè ipsius secundum formam Ecclesiæ auctoritate nostra absolutionis beneficium impenderunt: ac deinde ad nostram præsentiam redeuntes, confessiones & depositiones prælibatorum Magistri, & Præceptorum in scripturam publicam per manus publicas, ut est dictum, redactas nobis præsentaverunt, & que cum dictis Magistro & Præceptoribus fecerunt, retulerunt. Ex quibus confessionibus & depositionibus ac relatione invenimus sæpe factos Magistrum & Fratres in præmissis, licet quosdam ex eis in pluribus, & in paucioribus, graviter deliquisse. Verum quia in universis mundi partibus, per quas idem ordo diffunditur, & fratres degunt ipsius, super his non possumus inquirere per nos ipsos discretioni vestræ, de quorum circumspectione specialem fiduciam gerimus, de fratrum nostrorum consilio per Apostolica scripta mandamus, quatenus ad Senonensis Civitatis Diocesim, & provinciam personaliter accedatis, & per publicum citationis edictum per vos faciendum in locis, de quibus vobis visum fuerit expedire, vocetis, qui fuerint evocandi, super articulis, quos vobis sub Bulla nostra inclusos transmittimus, & super aliis, de quibus prudentiæ vestræ visum fuerit, expedire, inquiretis hæc auctoritate nostra contra dictum Ordinem cum diligenti veritate, quæ super præmissis inveneritis fideliter in scriptis publica manu redacta sub vestris sigillis ad nostram præsentiam delaturi seu etiam transmissuri. Testes autem si qui à vobis requisiti, seu admoniti, vel citati, ut super dictis articulis ferant veritatis testimonium coram vobis se prece, vel pretio, gratia timore odio vel amore à ferendo testimonio subtraxerint, nec non fautores, receptores, & defensores prædictorum Fratrum, qui à vobis citati vel vocati ut præmittitur coram vobis non comparuerint, eos insuper qui prædictam vestram inquisitionem directè, vel indirectè, publicè vel occultè per se vel alium seu alios vel alias quoquo modo præsumpserint impedire, per censuram Ecclesiasticam oppositione postposita compefcatis, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Quod si non omnes his exequendis potueritis interesse, septem, sex, quinque, quatuor, vel tres, duo videlicet de Prælati prædictis coram altero saltem de aliis ea nihilominus exequantur.

Datum Pisævii II. Idus Augusti Pontificatus nostri anno tertio.

Isti sunt Articuli, super quibus inquiretur contra Ordinem militiæ Templi (quorum mentio in superiori Clementis Pape Bulla facta.)

Primò quod licet asserent sanctè ordinem fuisse institutum, & à sede Apostolica approbatum, tamen in receptione Fratrum dicti Ordinis, & quandoque post servabantur & fiebant ab ipsis Fratribus quæ sequuntur.

I. Videlicet quod quilibet in receptione sua, & quandoque post, vel quam citò ad hæc commoditatem recipiens habere poterat, ab-

negabat Christum aliquando crucifixum, & quandoque Jesum, & quandoque Deum, & quandoque Beatam Virginem, & quandoque omnes sanctos, & sanctas Dei, inductus seu munitus per illos qui eum recipiebant.

2. Item quod communiter Fratres hoc faciebant.
3. Item, quod major pars.
4. Item, quod dicebant & dogmatizabant receptores illis, quos recipiebant, Christum non esse verum Deum, vel quandoque Jesum, vel quandoque crucifixum.
5. Item, quod dicebant ipsi illis, quos recipiebant, ipsum fuisse falsam Prophetam.
6. Item, ipsum non fuisse passum pro redemptione humani generis, nec crucifixum, sed pro sceleribus suis.
7. Item, quod nec receptores nec recepti habebant spem salvationis habendæ per Jesum, & hoc dicebant illis, quos recipiebant, vel æquipollens, vel simile.
8. Item, quod faciebant illos quos recipiebant spere super crucem seu super signum, vel sculpturam crucis & imaginem Christi, licet interdum, qui recipiebantur, sperant juxta.
9. Item, quod ipsam crucem pedibus conculcari quandoque mandabant.
10. Item, quod eandem crucem ipsi Fratres recepti quandoque conculcabant.
11. Item, quod mingebant & conculcabant interdum, & alios mingere faciebant super ipsam crucem, & hoc in die veneris sancti aliquotiens faciebant.
12. Item quod nonnulli eorum ipsa die septimæ sanctæ, pro calcatione & mictione prædictis convenire consueverunt.
13. Item, quod adorabant quendam catum sibi in ipsa congregatione apparentem quandoque.
14. Item, quod hæc faciebant in vituperium Christi & fidei orthodoxæ.
15. Item, quod non credebant Sacramentum Altaris.
16. Item, quod aliqui ex iis.
17. Item, quod major pars.
18. Item, quod hæc receptores eorum sibi injungebant.
19. Item, quod credebant, & sic dicebatur eis, quod magnus Magister à peccatis poterat eos absolvere.
20. Item, quod Visitator.
21. Item, quod aliqui eorum.
22. Item, quod magnus Magister Ordinis prædicti hæc fuit de se confessus in præsentia magnarum personarum, antequam esse captus.
23. Item, quod in receptione fratrum dicti Ordinis, vel circa interdum recipiens & receptus aliquando se deosculabantur in ore, in umbilico seu in ventre nudo, & in ano seu spina dors.
24. Item, aliquando in umbilico.
25. Item aliquando in fine spinæ dors.
26. Item aliquando in virga virili.
27. Item, quod in receptione sua illa faciebant jurare illos, quos recipiebant, quod Ordinem non exirent.
28. Item, quod habebant eos statim pro confessis.
29. Item, quod receptiones ipsas clandestinè faciebant.
30. Item, quod nullis præsentibus nisi Fratribus dicti Ordinis.
31. Item, quod propter hoc contra dictum Ordinem vehemens suspicio à longis temporibus laboravit.

ANNO
1307.

ANNO
1307.

32. Item quod communiter habebatur.
33. Item, quod fratribus, quos recipiebant, dicebant, quod ad invicem poterant unus cum alio committeri carnaliter.
34. Item, quod hoc licitum erat eis facere.
35. Item, quod debebant hoc facere ad invicem & pati.
36. Item, quod hoc facere non erat eis peccatum.
37. Item, quod hoc faciebant ipsi vel plures eorum.
38. Item, quod aliqui eorum.
39. Item, quod ipsi per singulas Provincias habebant Idola, videlicet capita, quorum aliqua habebant tres facies, & alia unam, & aliqua cranium humanum habebant.
40. Item, quod illa Idola, vel illud idolum adorabant, & specialiter in eorum magnis capitulis & congregationibus.
41. Item, quod venerabantur.
42. Item, quod ut Deum.
43. Item, quod ut Salvatorem suum.
44. Item, quod aliqui eorum.
45. Item, quod major pars illorum, qui erant in capitulis.
46. Item, quod dicebant, quod illud caput poterat eos salvare.
47. Item, quod divites facere.
48. Item, quod omnes divitias Ordinis dabat eis.
49. Item, quod facit arbores florere.
50. Item, quod Terram germinare.
51. Item, quod aliquod caput idolorum prædictorum sangebant citra carnem seu carnem.
52. Item, quod in sui receptione singulis fratribus prædictæ chordulæ tradebantur, vel alia longitudines earum.
53. Item, quod in venerationem Idoli hæc faciebant.
54. Item, quod injungebant eis, quod dictis chordulis, ut præmittitur, se cingerent, & continuè portarent, & hæc faciebant etiam de nocte.
55. Item, quod communiter Fratres dicti Ordinis recipiebantur modis prædictis.
56. Item, quod ubique.
57. Item, quod, pro majori parte.
58. Item, quod, qui volebant prædicta in sui receptione facere, vel post interficiebantur vel carceri mancipabantur.
59. Item, quod aliqui ex eis.
60. Item, quod major pars.
61. Item, quod injungebant eis per sacramentum ne prædicta non revelarent.
62. Item, quod sub pœna mortis vel carceris.
63. Item, quod neque modum receptionis eorum revelarent.
64. Item, quod nec de prædictis inter se loqui audebant.
65. Item, quod si capiebantur, quod revelarent, morte, vel carcere affligebantur.
66. Item quod injungebant eis quod non confiterentur aliquibus nisi Fratribus ejusdem Ordinis.
67. Item, quod Fratres dicti Ordinis scientes dictos errores corrigere neglexerunt.
68. Item, quod Sanctæ Matri Ecclesiæ nunciare neglexerunt.
69. Item, quod non receperunt ab observantia prædictorum errorum & communione prædictorum fratrum, licet facultatem habuissent recedendi & prædicta faciendi.
70. Item, quod prædicta fiebant & servabantur ultra mare in locis in quibus Magister generalis & conventus dicti ordinis pro tempore sunt morati.

71. Item, quod aliquando prædicta abnegatio Christi fiebat in præsentia Magistri & conventus prædictorum.
72. Item, quod prædicta fiebant & servabantur in Cypro.
73. Item, quod similiter citra mare in omnibus Regnis, & locis aliis in quibus fiebant receptiones fratrum prædictorum.
74. Item, quod prædicta observabantur in toto ordine generaliter & communiter.
75. Item, quod ex observantia generali & longa.
76. Item, quod de consuetudine antiqua.
77. Item, quod ex statuto Ordinis prædicti.
78. Item, quod prædictæ observantiæ, consuetudines ordinationes & statuta in toto ordine ultra mare & citra mare fiebant & observabantur.
79. Item, quod prædicta erant de punctis Ordinis introductis per errores eorum post approbationem Sedis Apostolicæ.
80. Item, quod receptiones Fratrum dicti Ordinis fiebant communiter modis prædictis in toto ordine supra dicto.
81. Item, quod Magister generalis dicti ordinis prædicta sic servari & fieri injungebat.
82. Item, quod Visitatores.
83. Item, quod Præceptores.
84. Item, quod alii Majores dicti Ordinis.
85. Item, quod ipsimet observabant prædicta hæc, & dogmatizabant fieri & servari.
86. Item, quod aliqui eorum.
87. Item, quod alium modum recipiendi in dicto ordine Fratres non servabant.
88. Item, quod non est memoria alicujus de Ordine, qui vivat, quod suis temporibus modus alius observatus fuerit.
89. Item, quod prædictum receptionis modum & supra dicta alia non servantes & servare nolentes, Magister Generalis, Visitatores, & alii Magistri dicti Ordinis in hoc potestatem habentes, graviter puniebant, quando querela deferrebat ad eos.
90. Item, quod elemosynæ in d. Ordine non fiebant, ut debebant nec hospitalitas servabatur.
91. Item, quod non reputabatur peccatum in d. Ordine per fas, aut nefas jura acquirere aliena.
92. Item, quod juramentum præstabatur ab eis, augmentum & quæstum dicti Ordinis quibuscumque modis possunt, per fas, & nefas procurare.
93. Item, quod non reputabatur peccatum propter hoc dejerare.
94. Item, quod clam consueverunt tenere sua capitula.
95. Item, quod clam ac in primo somno, vel prima vigilia noctis.
96. Item, quod clam quia expulsa tota alia familia de domo & clausuris domus, ut omnes de familia illis noctibus, quibus tenent capitula jaceant extra.
97. Item, quod clam quia sic se includunt ad tenendum capitulum, ut omnes januas domus & Ecclesiæ, in quibus tenent capitulum, ferment adeo firmiter, quod nullus sit vel esse possit accessus ad eos, nec juxta, ut possit quicunque videre vel audire de factis aut dictis ipsorum.
98. Item, quod clam adeo quod scilicet ponere excubiam supra tectum domus vel Ecclesiæ in quibus tenent capitulum, ad providendum, ne quis ad locum; in quo tenent capitulum, appropinquet.

ANNO
1307.

A N N O
1307.

99. Item, quod similem clandestinitatem observant, & observare consueverunt ut plurimum in recipiendo Fratres.
100. Item, quod error hic viget & viguit in ordine longo tempore, quod ipsi tenent opinionem & tenuere retroactis temporibus, quod magnus Magister possit absolvere Fratres Ordinis à peccatis etiam non confessatis, quæ confiteri propter aliquam erubescientiam aut timorem penitentiae injungenda infligenda omiserunt.
101. Item, quod magnus Magister hos prædictos errores confessus est ante captionem, sponte coram fide dignis clericis & laicis.
102. Item, quod præsentibus Majoribus Præceptoribus sui Ordinis.
103. Item, quod prædictos errores tenent & tenuerunt, nedum hæc opinantes & tenentes de magno Magistro, sed de cæteris Præceptoribus Ordinis, Visitatoribus maxime.
104. Item, quod quidquid magnus Magister maxime cum Conventu suo faciebat, ordinabat, aut statuebat totus Ordo tenere & observare habebat, & etiam observabat.
105. Item, quod hæc potestas sibi competebat & in eo resederat ab antiquo.
106. Item, quod tanto tempore duraverant supra dicti pravi modi & errores, quod Ordo in personis poruit renovare semel, bis vel pluries tempore introductorum seu observatorum prædictorum errorum.
107. Item, quod omnes vel quasi duæ partes Ordinis scientes dictos errores corrigere neglexerunt.
108. Item, quod non recesserunt ab observantia prædictorum errorum & communione dictorum Fratrum, licet facultatem habuissent recedendi & prædicta faciendi.
109. Item, quod propter prædicta & singula grandia scandala contra dictum Ordinem sunt exorta in cordibus sublimium personarum, etiam Regum, & Principum & ferè totius populi Christiani Generata.
110. Item, quod multi fratres de dicto Ordine propter fæditates & errores ejusdem ordinis exierunt, nonnulli ad Religionem aliam transeuntes, & nonnulli in seculo remanentes.
111. Item, quod prædicta omnia & singula sunt nota & manifesta inter fratres dicti Ordinis.
112. Item, quod de his est publica vox, opinio communis & fama tam inter fratres dicti Ordinis, quam extrà.
113. Item, quod de majori parte prædictorum.
114. Item, quod de aliquibus.
115. Item, quod magnus Magister Ordinis, Visitator, & magnus Præceptor Cypri, Normanniæ, Picaviæ & quam plures alii Præceptores & nonnulli alii fratres dicti Ordinis præmissa confessi fuerunt tam in judicio quam extra coram solemnibus personis, & in pluribus locis, etiam personis publicis.
116. Item, quod nonnulli Fratres dicti Ordinis tam milites, quam Sacerdotes, alii etiam in præsentia Domini nostri Papæ & Dominorum Cardinalium fuerunt prædicta vel magnam partem dictorum errorum confessi.
117. Item, quod per juramenta præstita ab eisdem.
118. Item, quod etiam in pleno consistorio recognoverunt prædicta.

Quod omnes Templarii Regni Siciliae, & eorum bona capiantur uno die, quodque ipsorum Personæ, & bona custodiantur, quodque de ipsis fuerit aliud ordinatum: anno 1307.

C L E M E N S E P I S C O P U S.

Servus Servorum Dei, dilecto Filio nobili Viro Roberto Duci Calabriae, salutem & Apostolicam benedictionem.

Pastoralis præminentiae solio, disponente illo, qui cuncta disponit, licet immeriti præfidentes; hoc præcipue ferventer appetimus, hoc voris ardentibus affectamus, ut excusso à nobis negligentiae somno, circa gregis Domini custodiam submovendo noxia, & agendo profutura animas Deo lucrifacere sua nobis cooperante gratia valeamus. Sanè dudum circa promotionis nostræ principium ad apicem Apostolicæ dignitatis, ad nostrum quadam levi suggestionem pervenit auditum, quod ab olim de statu satanæ in Templariorum Ordine, sparsa pestiferi generis semine, subcrevit ex illo messis odibilis fructus pestiferos de sui natura producens: videlicet quod Templarii sub religionis pallio militantes exterius, in apostasie perfidia intus vixerunt hæcenus in detestabili hæretica pravitate. Cæterum tunc artedentes quod Ordo ipsorum longis retro temporibus multæ refulsit nobilitatis gratia, & decoris, ac magna fidelium devotio diu viguit apud eos, quodque tunc nullam audiveramus super præmissis suspensionem vel infamiam contra ipsos, & nihilominus quod à suæ Religionis exordio portaverunt publicè signum crucis corpora exponentes, & bona contra inimicos fidei pro acquisitione, retentione, ac defensione Terræ Sanctæ, & Domini & Salvatoris nostri Jesu Christi pretioso sanguine consecrata suggestioni prædictæ aures noluimus credulas exhibere. Verum postea auribus charissimi in Christo filii nostri Philippi Regis Francorum illustris insonuit, quod singuli Fratres dicti Ordinis in sui professione, cum ordinem ipsum ingrediuntur, expressis nobis abnegant Dominum Jesum Christum, nec non idolum adorant in suis capitulis, & alia nefanda committunt, quæ ob ruborem exprimendi subicimus ad præsens. Propter quod idem Rex ad requisitiones inquisitoris hæreticæ pravitatis in Regno suo generaliter à sede Apostolica deputati de Prælatorum, Baronum, & aliorum sapientum deliberatione solemnè, magistrum majorem, & alias singulares personas dicti Ordinis, quæ tunc erant in Regno suo, una die cum magna excogitata diligentia capi fecit Ecclesie judicio præsentandas, & eorum bona mobilia & immobilia salvæ custodiæ assignari pro terra sancta, si dictus Ordo damnetur, alioqui pro ipso ordine feliciter conservanda. Deinde præfatus Magister dicti Ordinis spontaneè confessus est palam, præsentibus majoribus personis Ecclesiasticis Parisius, magistris in Theologia & aliis corruptionem erroris, abnegationis Christi in Fratrum professionibus contra primam institutionem ordinis præfatam instigante Sathana introductam. Quam plurimi etiam fratres dicti Ordinis ex diversis partibus dicti Regni Franciæ, dicta scelera sunt confessi, veram, & non simulatam agentes penitentiam de commissis, prout hæc dictus Rex nobis per suas literas intimavit, & ad nos etiam pervenerunt fama publica deferente. Nos

A N N O
1307.VI.
Ex Cod. Diplom. Leibnizii Mant.
Paris 2. p. 89.